

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.243/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Zengődi Roland egyéni ügyvéd (felperesi képviselő)
Az alperes:	megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal (alperes címe)
Az alperes képviselője:	Ügyvédi Iroda (alperesi képviselő címe, eljáró ügyvéd: dr. Harci-Kovács Kolos)
A per tárgya:	elmaradt illetmény miatti kártérítés megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (23. és 26. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.701.279/2023/25. számú végzésével kijavított 10.K.701.279/2023/22. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 76.200 (hetvenhatezer-kétszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes Polgármesteri és Jegyzői Titkárságán közszolgálati jogviszonyban adminisztrátori munkakörben látta el feladatait. megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése az határozat1 számú határozatával döntött az alperesnél álláshelyek – így a felperes álláshelyének – megszüntetéséről, mely döntést a határozat2 számú határozatával megerősítette. Ezt követően 2023. április 28. napján személy1 jegyző a felperest az álláshelye megszűnésének következtében adminisztrátori munkakörbe áthelyezte a Igazgatóság1 Osztály1ra. személy2 polgármester személy1 jegyző jogviszonyát 2023. május 2. napján megszüntette. A felperes közszolgálati jogviszonyát 2023. május 22. napján kelt lemondással megszüntette.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése miatt kártérítés jogcímén 12 havi illetményének megfelelő 2.022.679 forint megfizetésére. Előadta, hogy az alperes részéről személy3 aljegyző megtevesztette abban, hogy felettte a munkáltatói jogokat személy1 jegyző gyakorolja. 2023. novemberében értesült arról, hogy a jegyző jogviszonya 2023. május 2. napján megszüntetésre került. Ha tudta volna, hogy nem személy1 jegyző a munkáltatói jogkör gyakorlója, akkor nem mond le.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Ítéletét a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 24. § (1) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes által hivatkozott megtevesztés nem valósult meg. A jegyzői jogviszony 2023. márciusi megszüntetését a polgármester visszavonta, és személy3 aljegyző 2023. március 29. napján az alperes munkavállalói részére megküldött körüzenetben tájékoztatást nyújtott arról, hogy személy1 jegyző jogviszonya (még) nem került megszüntetésre. Továbbá a 2023. május 16. napján megtartott munkahelyi egyeztetésen jegyzőkönyvben rögzítették, hogy személy3 aljegyző tájékoztatta a felperest, hogy személy1 jegyző jogviszonya (már) megszüntetésre került. Ezen túlmenően a felperes a lemondó nyilatkozatát személy3 aljegyző részére címezte. A meghallgatott tanúk a megtevesztés tényét nem erősítették meg. Megállapította, hogy semmilyen összefüggés nem

tárható fel azzal kapcsolatban, hogy a felperes lemondásának megtétele milyen módon függ össze személyl jegyző jogviszonyával. A felperes beadványaiban és tárgyaláson is kijelentette, hogy álláspontja szerint az új munkakör számára nem megfelelő; nem az áthelyezés jogellenességét vitatta, hanem a részére felajánlott új munkakör ellátásának nehézségeit.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében és annak az elsőfokú ítélet kijavítását követően a fellebbezési határidőben benyújtott kiegészítésében a jogi képviselővel eljáró felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást kérte. Érvényesíteni kívánt jogként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 133. § (3) bekezdését, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 28. § (1) bekezdését jelölte meg. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem valós. A polgármester nem vonta vissza a jegyző jogviszonyának megszüntetését, amely 2024. április 1. napján kelt felmondást a jegyző 2024 május 2. napján vette át. A jegyző a munkáltatója akarata ellenére hozta meg az új munkakörre vonatkozó intézkedését, amelyről az aljegyző is tudott. Álláspontja szerint álláshelyének megszüntetéséről nem a munkáltató szerv döntött, hanem politikai döntéshozatal született, amelyhez a jegyző asszisztált. személy⁴ és személy⁵ tanúk vallomása a megtévesztés tényét igazolta. Megtévesztését 2023. novemberében ismerte fel. A keresethez csatolt dokumentumokból kitűnik, hogy lemondásának oka nem az új munkakörének ellátásával kapcsolatos probléma, ezen indokot csak az eljáró személyzeti munkatárs rögzítette. A lemondó nyilatkozatot az aljegyző készítette, ő aláírta, ezért szerepel a címzésen az aljegyző. A jegyző látens hivatalban tartása azért volt rá nézve hatással, mert így a polgármester nem tudott új jegyzőt kinevezni. A meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben az aljegyző kijelentette, hogy nem jegyzőként van jelen. A jegyző személye meghatározó volt a lemondásában, a jegyző jogviszonyának megszűnéséről az aljegyző nem tájékoztatta. Előadásának alátámasztására részletesen idézte a bizonyítékként benyújtott dokumentumokban és a tanúvallomásokban foglaltakat.

[6] A fellebbezési határidőn túl, 2025. augusztus 19. napján benyújtott fellebbezés-kiegészítésében hivatkozott a Kp. 78. § (2) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1)-(3) bekezdéseiben, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakra. Továbbá részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú ítéleti tényállást milyen bizonyítékok alapján és mely okokból vitatja. Előadta, hogy a fellebbezés kiegészítése elnevezésű iratból technikai okok miatt lényeges részek nem kerültek beillesztésre, amely iratot az aláhúzással jelölt részekkel kiegészítve ismételt benyújtja.

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a felperes fellebbezése jogszabálysértést a megsértett jogszabályhely megjelölésével nem tartalmaz. A felperes a lényeges tényben vagy körülményben történő megtévesztést a perben nem bizonyította, a rendelkezésre álló és a fellebbezési ellenkérelemben megjelölt bizonyítási eszközök állítását cáfolják.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A felperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlanságát állította, az elsőfokú ítéleti indokolást és a bizonyítékok értékelését támadta, azonban a határidőben benyújtott fellebbezése ehhez kapcsolódóan jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével nem tartalmaz. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – a fellebbezésben kifejtettekre figyelemmel – az alábbiak szerint értett egyet.

[10] A másodfokú bíróság vizsgálatának terjedelmét meghatározó fellebbezés és fellebbezés-kiegészítések a következőképpen alakultak: Az elsőfokú bíróság 23. sorszámú ítéletének átvételét követően a felperes – immár jogi képviselővel eljárva – a Kp. 100. § (1) bekezdésében meghatározott fellebbezési határidőben, 2025. március 10. napján nyújtotta be fellebbezését, abban jogszabályhelyként a Kp. 133. § (3) bekezdését jelölte meg. Majd a másodfokú bíróság iratvisszaküldését követően az elsőfokú bíróság észlelte, hogy ítéletének perorvoslati része nem teljes, így azt a 25. sorszámú végzésével kijavította, és tájékoztatást nyújtott arról, hogy a fellebbezésének tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatot, illetve annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. Egyben figyelmeztette a fellebbező felet, hogy a fenti hiányok pótlására nincs lehetőség, ezen hiányok esetén a fellebbezés visszautasítható. A kijavító végzést a felperes 2025. június 2. napján vette át, ezt követően a jogi képviselője közreműködésével 2025. június 16. napján fellebbezés-kiegészítést nyújtott be, amelyben jogszabályhelyként a Kp. 133. § (3) bekezdése mellett az Mt. 133. § (3) bekezdését jelölte meg. Majd 2025. augusztus 26. napján a felperes ismételten fellebbezés-kiegészítést nyújtott be, amelyben jogszabályhelyként a Kp. 133. § (3) bekezdése mellett hivatkozott a Kp. 78. § (2) bekezdésében, a Pp. 266. § (1)-(3) bekezdéseiben, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakra.

[11] A Kp. 99. § (1) bekezdése alapján, ha a törvény lehetővé teszi, az elsőfokú ítélet ellen jogszabálysértésre, illetve a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata) jogkérdésben való eltérésre hivatkozással fellebbezéssel élhet a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz. A 100. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezést – ha törvény eltérően nem rendelkezik – az ítélet közlésétől

számított tizenöt napon belül az elsőfokú bíróságnál kell benyújtani. A fellebbezés a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmazza a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A 104. § (1) bekezdés utolsó mondata rögzíti, hogy a 100. § (2) bekezdés b) pontja tekintetében hiánypótlásnak nincs helye. A következőkes ítélezési gyakorlat ezen fellebbezésre vonatkozó jogszabályokat értelmezve kimunkálta, hogy a közigazgatási bírósági eljárásban a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér (Kfv.VII.37.230/2020/4.- K-KJ-2020-199). A jogalkotó a fellebbezésben a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését olyan súlyú kötelezettségnek minősítette, amelynek elmaradása miatt a hiánypótlás kizárt. Amennyiben a fél egyetlen olyan jogszabályhelyet sem tüntet fel, amely a fellebbezése alapját képezhetné, a fellebbezés érdemi vizsgálatára törvényes lehetőség nincs és a fellebbezés visszautasításának van helye. A másodfokú bíróság ez okból abban az esetben utasítja vissza a fellebbezést, ha a fél a törvényi kötelezettségét annak ellenére nem teljesítette, hogy a fellebbezéssel támadott határozat a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt követelményre vonatkozó, és az e kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményére is kiterjedő tájékoztatást tartalmazott. (Kpkf.III.45.003/2025/2.- K-KJ-2025-112)

[12] A fenti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel megállapítható, hogy a felperes 2025. március 10. napján benyújtott fellebbezésében részletesen kifejtette fellebbezési érveit, azonban ezen fellebbezési indokaihoz megsértett releváns jogszabályhelyet nem kapcsolt, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltérésre nem hivatkozott. Az elsőfokú ítélet perorvoslati részének kijavítását követően – a hiánytalan perorvoslati tájékoztatás ismeretében a Kp. 2. § (2) bekezdésében írt tisztességes eljárás követelményének megfelelően – a felperesnek a Kp. 100. § (1) bekezdésében szereplő határidőben lehetősége nyílt arra, hogy fellebbezését a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt előírásnak megfelelően kiegészítse, amelynek megfelelően a 2025. június 16. napján benyújtott fellebbezés-kiegészítésében két jogszabályhelyet jelölt meg. A kijavító végzés közlését követő fellebbezési határidő eltelte miatt azonban a felperes 2025. augusztus 19. napján benyújtott fellebbezés-kiegészítése elkésett, és a Kp. 104. § (1) bekezdés második mondata értelmében a 100. § (2) bekezdés b) pontja tekintetében hiánypótlásnak a hivatkozott „technikai okok” figyelembevételével sincs helye. Ezért a fellebbezés jogszabálysértést, a jogszabályhely megjelölésével ugyan tartalmaz, így a fellebbezés visszautasításának nincs helye, viszont a másodfokú bíróság a tényállás megalapozatlansága, az elsőfokú ítéleti indokolás jogszerűsége és a bizonyítékok értékelése körében nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan jogszabálysértései, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az elsőfokú ítéleti indokolással. Így a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítéleti tényállást és a bizonyítékok értékelését változatlan tartalommal kellett elfogadnia, és azt kellett megállapítania, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen rögzítette, hogy a felperes a megtevesztést bizonyítani nem tudta.

[13] A felperes által a fellebbezésében megjelölt Kp. 133. § (3) bekezdésének megsértése nem állapítható meg, mert ennek megsértésével összefüggésben a felperes indokait nem fejtette ki, és az elsőfokú bíróság a felperest a fellebbezés lehetőségéről tájékoztatta, fellebbezését felterjesztette. Az Mt. 28. § (1) bekezdése pedig a közszolgálati

jogviszonyban, így a Kp. 5. § (4) bekezdése szerinti közszolgálati perben nem alkalmazandó; a megállapodás megtévesztés miatti megtámadhatóságára a Kttv. 24. §-a sajátképi szabályokat fogalmaz meg.

[14] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] A pervesztes felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 80. §-a, 81. § (1)-(2), 82. § (1) és 83. § (1) bekezdései, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a megbízási szerződés alapján a jogi képviselő munkadíjaként felszámított, a pernyertes alperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[16] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján a 2.022.679 forint pertárgyérték után számított 161.814 forint fellebbezési illetéket a felperes Kp. 35. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 525. §-a szerinti munkavállalói költségkedvezménye folytán a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[17] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[18] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 18.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró